

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8C/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318204593
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radka Laceková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4318204593.4

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobcov: v 1. rade P. O., nar. XX.X.XXXX, I. XX, XXX XX O., v 2. rade S. S., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX, XXX XX O., v 3. rade O. O., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, XXX XX O. a v 4. rade Q.. X. O., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, XXX XX O., žalobcovia v 1. a v 4. rade zast.: advokátska kancelária JUDr. ANDREA TAKÁTS ILČÍKOVÁ, s.r.o., IČO: 50167057, Palisády 14, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, o vylúčení veci z exekúcie, takto

rozhodol:

Súd v y l u č u j e nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. území W. X., Obec W. X., Okres V. a to parcelu registra „C“ evidovanú na katastrálnej mape ako parcelné číslo XXXX/XX - orná pôda o výmere XXXX m² zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom V., katastrálny odbor z exekúcie vykonávanej na základe poverenia súdu súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., na Exekútorskom úrade v Bratislave, Záhradnícka 60, 82108 Bratislava pod sp. zn. EX 4455/09 v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. IČO: 35724803 so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro vl.č.15294/B voči povinnej A. T. nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX V..

II. Žalobcovia v 1., 2., 3 a 4. rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa cestou svojho právneho zástupcu žalobou doručenou súdu dňa 08.11.2018 domáhali vylúčenia veci z exekúcie a to nehnuteľnosti nachádzajúcu sa v kat. území W. X., Obec W. X., Okres V. a to parcelu registra „C“ evidovanú na katastrálnej mape ako parcelné číslo XXXX/XX - orná pôda o výmere XXXX m² zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom V., katastrálny odbor z exekúcie vykonávanej na základe poverenia súdu súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., na Exekútorskom úrade v Bratislave, Záhradnícka 60, 82108 Bratislava pod sp. zn. EX 4455/09 v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. IČO: 35724803 so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro vl.č.15294/B voči povinnej A. T. nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX V..

2. Žalobu odôvodnili tým, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. so sídlom exekútorského úradu v Bratislave, vykonáva na základe poverenia súdu, pod sp. zn. EX 4455/09, exekúciu v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro, vl. č. 15294/B voči povinnej A. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX V. XXX. A. T. (povinná z exekúcie) nadobudla jej spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti vo výške 1/36 k celku ako jedna z dedičov z titulu dedenia týchto nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku po p. Q. O.P., rod. Z., a to na základe Osvedčenia o dedičstve 31D 12/2006. Ako vyplýva z predmetných listov vlastníctva, k spoluvlastníckemu podielu A. T. k špecifikovaným nehnuteľnostiam, bolo v prospech oprávneného z exekúcie zriadené exekučné záložné

právo EX 4455/09 z 01.06.2018. Pri realizácii projektu pozemkových úprav došlo k chybe zo strany príslušného katastra nehnuteľností, a došlo k chybnjej identifikácii poručiťky uvedenej v osvedčení o dedičstve 31D 12/2006 a následne aj k chybnému zápisu na LV č. XXXX v kat. úz. W. X.. Parcela č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m² (LV č. XXXX), pare. č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 19 m² (LV č. XXXX) a pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 645 m² (LV č. XXXX), tvorili v minulosti jednu parcelu registra „C“, evidovanú na katastrálnej mape ako pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere X.XXX m², ktorá bola zapísaná na LV č. XXXX. Z dôvodu prípravy vyvlastnenia potrebnej časti predmetnej parcely pre stavbu diaľnice P. O., H. W. - Y., došlo Geometrickým plánom č. 8-1/2013 na oddelenie pozemkov pre stavbu diaľnice a Geometrickým plánom č. 8-15/2015 na oddelenie pozemkov pre stavbu diaľnice k rozdeleniu pôvodnej pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m² tak, že vznikla pare. č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 19 m² (LV č. XXXX), pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 645 m² (LV č. XXXX) a pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m² (LV č. XXXX). Pred vykonaním projektu pozemkových úprav v katastrálnom území Svätý Jur a zaevidovaním pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m² do katastrálneho operátu bola táto parcela zapísaná v pozemkovej knihe ako pare. č. 6571/2 a bola vedená v pozemkovo knižnej vložke č. XXXX. Podľa výpisu z pozemkovej knihy, v pozemkovo knižnej vložke č. XXXX pre kat. úz. W. X. bolo dňa 07. novembra 1936 pod č. 14058 podľa Uznesenia súdu v Bratislave č. D.T 307/35.4 k pare. č. XXXX/X titulom dedenia vložené vlastnícke právo v

prospech: mal. X. O. v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku, mal. Q. O. v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku a mal. Y. O. v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku. Zápisom rozhodnutia č. j. OPÚ/2007/449/2008-294/JD zo dňa 12. 03. 2008 do katastra nehnuteľností, ktorým sa schválilo vykonanie Projektu pozemkových úprav v kat. úz. W.I. X. v rámci nariadenej obnovy konania PPÚ, malo prísť k oprave spoluvlastníckeho podielu na pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m² tak, že pre Y. O. malo byť zapísané vlastníctvo 1/3 a 1/6 k celku, tak, ako je to uvedené v kombinatóriu z RPS a RNS PPÚ - obnova konania. Y. O. bol vlastníkom pôvodnej parcely č. XXXX/X zaradenej do obvodu pozemkových úprav W. X. na základe vlastníctva zapísaného v PK vložke XXXX v podieli 1/3, ďalej bol vlastníkom uvedenej parcely v 1/6 ma základe darovacej zmluvy zapísanej do katastra nehnuteľností pod XXXX/XX, darujúca Q. Ď.T., rod. O. (sestra Y. O.). Zápisom PPÚ W. X. do katastra nehnuteľností v roku 2005 prišlo ku chybe a do LV č. XXXX bolo zapísané vlastníctvo pre Rajmunda Brúdera na 1/6. K oprave vlastníctva Y. O. na LV č. XXXX však neprišlo ani zápisom Projektu pozemkových úprav - obnova konania v roku 2008. V roku 2008 bolo do katastra nehnuteľností zapísané osvedčenie o dedičstve 31D 12/2006 Dnot 6/2006 po Q. O., rod. Z., v ktorom bola prededená aj pare. č. XXXX/XX v 1/3 a do LV č. XXXX boli zapísaní ďalší ôsmi dedičia. Následne Obvodný pozemkový úrad v W. v jeho liste zo dňa 13.05.2013 konštatoval, že prišlo ku chybnjej identifikácii poručiťky uvedenej v osvedčení o dedičstve a následne aj ku chybnému zápisu na LV č. XXXX. Na príslušných listoch vlastníctva v súvislosti s nadobúdateľmi z titulu Osvedčenia o dedičstve 31D 12/2006 bola teda vyznačená duplicita vlastníctva v prospech Y. O., nar. 02. 01. 1924, a to zápisom poznámky spochybnenia hodnovernosti údajov katastra nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2) zák. č. 162/1995 Z. z.. Na základe vyššie uvedených záverov a prešetrenia Obvodného pozemkového úradu v W. podali navrhovatelia na súde Žalobu o určenie predmetu dedičstva, v ktorej sa domáhajú určenia, že nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v kat. úz. W. X., obec W. X., okres V. - a to parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pare. č. 6565/140 - orná pôda o výmere 19 m². Y. O., nar. 02.01.1924, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y.D. XXX, XXX XX O., bol otcom žalobcov v I. až II. rade a starým otcom žalobcov v III. a IV. rade. Žalobcovia sú teda zákonnými dedičmi po Y. O., a teda podľa ustálenej súdnej praxe sú osobami aktívne legitimovanými k podaniu žaloby na určenie predmetu dedičstva, ako aj excindačnej žaloby. Nakoľko povinná z exekúcie nenadobudla svoj spoluvlastnícky podiel k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam oprávnená, keďže poručiťka, od ktorej tieto spoluvlastnícke podiely zdedila, nebola vlastníčkou predmetných nehnuteľností, a nakoľko žalobcovia preukázali, že majú právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, a to vlastnícke právo k veci postihnutej exekúciou, nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. úz. W. X., obec W. X., okres V. - a to parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako pare. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m², zapísaná na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom V., katastrálny odbor, nepatrí do vyššie špecifikovanej exekúcie voči A. T..

3. Žalobcovia na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to: elektronický výpis z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. W. X., List Obvodného pozemkového úradu v W. zo dňa 13. 05. 2013, č. OPÚ/2013-325 vo veci Postúpenie podania - žiadosť o opravu vlastníctva v PPÚ W. X., Projekt pozemkových úprav v k. ú. W. X., vykonanie projektu pozemkových úprav - obnova konania, Register

nového stavu, kombinatórium, Výpis z pozemkovej knihy, pozemkovo knižná vložka č. XXXX, Výpis z listu vlastníctva č. XXXX, Geometrický plán č. 8-1/2013 na oddelenie pozemkov pre stavbu diaľnice - relevantná časť, Geometrický plán č. 8-15/2015 na oddelenie pozemkov pre stavbu diaľnice - relevantná časť, Žaloba o určenie predmetu dedičstva s potvrdením súdu o podaní žaloby, Uznesenie Okresného súdu V. zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 6C/20/2017, Úmrtný list Y. O. zo dňa 09. 03. 2016, č. 2/2008, Príslušná časť Osvedčenia o dedičstve po Y. O. zo dňa 06. 06. 2013, 30D 237/2008, Dnot 25/08, Úmrtný list U. O. zo dňa 24.07.2017, Uznesenie Okresného súdu Bratislava II o schválení dohody dedičov zo dňa 14.02.2018, sp. zn. 38D 542/2017, Dnot 76/2017.

4. Uznesením č.k. 8C/59/2018-49 zo dňa 14.12.2018 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Pezinok. sp.zn. 6C/20/2017. Po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 6C/20/2017 - 451, ktorým súd rozhodol, že uvedené nehnuteľnosti patria do dedičstva po Y. O., súd uznesením č.k. 8C/59/2018-77 zo dňa 10.09.2019 pokračoval v konaní vedenom na Okresnom súde Levice sp.zn. 8C/59/2018 v zmysle § 165 ods. 1 CSP.

5. Súd dňa 21.01.2020 vykonal vo veci pojednávanie, na ktoré pojednávanie sa dostavila právna zástupkyňa žalobcov a substitučný právny zástupca žalovaného.

Právna zástupkyňa žalobcov k veci uvádza, že žalobcovia trvajú na podanej žalobe. Navrhujú, aby súd vyhovel návrhu žalobcov v celom rozsahu a priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%. Subst. zást. žalovaného k veci uvádza, že žalovaný trvá na svojich podaniach, vyjadreniach. Žiada žalobu zamietnuť. S poukazom na predbežný názor súdu s poukazom na skutočnosť, ktorá vyšla najavo, resp. sa stala počas prebiehajúceho konania, keď súd v inom konaní OS Pezinok vyhlásil právoplatný rozsudok, ktorý má v zmysle predbežného názoru súdu priamy vplyv na toto konanie a teda v prípade, ak by súd na základe tohto žalobe vyhovel žalovaný je toho názoru, že žalobcovi by nemala byť priznaná náhrada trov konania, nakoľko ide o dôvody zrejme osobitného zreteľa. Obrana žalovaného bola od počiatku sporu relevantná, nakoľko stav vyplývajúceho zo stavu nehnuteľnosti je právny stav nasvedčoval tomu, že povinná v exekúcii je vlastníčkou nehnuteľnosti, ktoré majú byť na základe žaloby žalobcom z exekúcie vylúčené. Čo sa týka dôvodu hodného osobitného zreteľa nepriznania trov v zmysle najvyšší súd podmieňuje takéto dôvody aj špecifický charakter konania aj charakter procesných úkonov vykonaných stranou konania a teda keďže žalovaný pristúpil k svojej obrane na základe relevantných vtedy známych skutočností a právneho stavu, tieto dôvody hodné osobitného zreteľa považuje za dané. Následne právna zástupkyňa žalobcov. Podľa žalovaného bola žaloba podaná predčasne. V čase podania žaloby nebolo zrejme vlastníctvo žalobcov k predmetnej nehnuteľnosti. O tomto právoplatne rozhodol počas prebiehajúceho konania iný súd v konaní, ktorého žalovaný nebol účastníkom a z tohto dôvodu žiada žalovaný žalobu zamietnuť a v prípade, ak by sa tak nestalo a žalobe bolo vyhovené, žalovaný je toho názoru, na základe tej skutočnosti ku konštitutívnemu rozhodnutiu iného súdu sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, na to aby žalobcom nebola priznaná náhrada trov konania. Právna zástupkyňa žalobcov následne poukázala na rozhodnutie tunajšieho súdu v inej právnej veci, s rovnakým základom vystupujú žalobcovia a iný žalovaný. Jedná sa o konanie vedené pod sp.zn.12C/285/2016 kde žalovaný rovnako namietal priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%. V zásade z totožných dôvodov ako uvádza žalovaný aj v tomto súdnom konaní, pričom tunajší súd mal za to, že v danej veci nie sú naplnené podmienky aplikácie ust. § 257 CSP a teda nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa a žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100% priznal. Čo sa týka konkrétnej argumentácie je potrebné uviesť, že žalobcovia sa nijakým spôsobom nepričinili o to, že príslušný kat. nehnuteľností spravil pri zápise vlastníckych práv chybu ani o tom, že došlo k nesprávnemu prevedeniu nehnuteľností po poručiteľke, ktorá k daným nehnuteľnostiam nikdy nemala žiadny právny vzťah. Rovnako sa žalobcovia nijako nepričinili ani zápis exekučných záložných práv, ktoré boli zriadené k dôsledku neplnenia si povinností jednou z neoprávnene zapísaných spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností. Žalobcovia žiadali kataster o odstránenie chyby, čo kataster nevykonala a odporučil žalobcom buď uzavretie dohody o urovaní vlastníckeho práva so všetkými neoprávnene zapísanými spoluvlastníkmi alebo na podanie príslušnej žaloby na určenie predmetu dedičstva na príslušnom súde. Súčasne žalobcovia vyzývali neoprávnene zapísaných spoluvlastníkov k uzavretiu dohody o urovaní duplicitného vlastníctva no k uzavretiu tejto dohody z dôvodov na strane neoprávnene zapísaných spoluvlastníkov nedošlo. Žalobcovia nemali teda inú možnosť usporiadať sporné vzťahy ako obrátiť sa na príslušné súdy jednak so žalobou predmetu dedičstva a so žalobami o vylúčenie veci z exekúcie. Napriek skutočnosti, že žalovaný pri udelení súhlasu so zriadením exekučného záložného práva konal v dobrej viere pravdivosť zápisu kat. nehnuteľností minimálne od momentu kedy bola na príslušný list vlastníctva uvedená poznámka, že hodnovernosť údajov zapísaných v kat. nehnuteľností bola

spochybnená musela byť v dobrej viere žalovaného v pravdivosť zápisu oslabená. Žalovaný mohol kedykoľvek v priebehu tohto konania vykonať úkony smerujúce k výmazu, zrušenie exekučného záložného práva no nespravil to. S celou spornou vecou a situáciou sa obrátila práv. zást. na súdneho exekútora, u ktorého je vedená daná exekúcia ešte pred podaním žaloby. Nepriznanie náhrady trov konania napriek úspechu vo veci resp. moderovanie výšky trov konania priznanej súdom prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch za splnenia podmienky existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa §257 CSP. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadnúť na osobné, majetkové zárobkové a iné pomery účastníkov na okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov a rovnako treba prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Taktiež treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové a iné pomery oprávneného účastníka. Poukazujem na skutočnosť, že žalobkyňa v 2. rade je invalidná dôchodkyňa a žalobca v 1. rade je tiež v dôchodkovom veku. Ich sociálne pomery sú teda slabé. Použitie ust. § 257 CSP je výnimkou zásady o výsledok. Vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu a to nielen na strane toho, na ktorého strane má byť použitie ale aj na strane toho komu inak patriaci

nárok nie je priznaný a teda, či možno od neho spravodlivo požadovať, aby náklady sporu niesol bez nároku na ich náhradu aj keď mal v konaní plný úspech. Rozhodnutie, ktorým by súd nepriznal žalobcom nárok na náhradu trov konania je v celom rozsahu by voči ním vykazovali známky nespravodlivého rozhodnutia, nakoľko žalobcovia nemali inú možnosť ako riešiť ich situáciu prostredníctvom podania exindačnej žaloby. Takéto rozhodnutie by malo charakter tvrdého rozhodnutia a takáto úprava pomerov medzi stranami sporu, by odporovala dobrým mravom. Ust. § 257 CSP slúžil na riešenie situácie, z ktorej je nespravodlivé aby ten, kto dôvody nebránil svoje porušené alebo ohrozené právo alebo právom chránený záujem dostal náhradu trov konania, ktoré pri tejto činnosti vynaložil. Vzhľadom na uvedené teda máme za to, že v danej veci nie je možné uplatniť ust. § 257 CSP, tak ako si to predstavuje žalovaný, preto navrhujeme, aby súd žalobcom priznal plnú náhradu trov konania. Súčasne poukazuje na to, že na tunajšom súde je vedených viacero obdobných konaní, rovnako v dôsledku zápisov exekučných záložných práv na dané nehnuteľnosti. Žalobcovia sú teda neprímerane zaťažovaní chybami, za ktoré nenesú žiadnu zodpovednosť. Právny zástupca žalovaného uvádza, že žalovaný nesúhlasí s vyjadrením žalobcov. Žalobca inicioval konanie o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva podľa názoru žalovaného žalobca predtým ako podal žalobu o vylúčenie veci z exekúcie mal vyčkať na právoplatné rozhodnutie v tejto veci, pokiaľ žalobca tvrdil, že by mohli byť ohrozené práva závislosti od prebiehajúceho exekučného konania, žalobcovi nič nebránilo uskutočniť procesné úkony v priebehu exekučného konania, nakoľko v zmysle EP sa pre zastavenie a odklad exekúcie čo i len časti nevyžaduje návrh účastníka konania. Z toho dôvodu má žalovaný za to, že žaloba v tejto veci bola žalobcami podaná predčasne, a v prípade, ak by jej bolo vyhovené sú to dôvody osobitného zreteľa, aby žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania. Žalovaný sa teda snažil spor urovnať mimosúdne, prebiehala komunikácia, ktorá nevedla k zdarnému výsledku. Právna zástupkyňa žalobcov nesúhlasila s vyjadrením o komunikácii ohľadom mimosúdneho urovňania sporu nakoľko komunikácia prebehla po minulom pojednávaní len prostredníctvom emailu a týkala sa len informácie ohľadom toho, že žalobcovia trvajú na náhrade trov konania.

6. Právna zástupkyňa žalobcov na záver uviedla, že žalobcovia na tomto konaní jednoznačne a nespochybniteľne preukázali, že povinná z exekúcie A. T. nebola nikdy oprávnenou spoluvlastníčkou nehnuteľností, ktorá bola zahrnutá do predmetnej exekúcie vykonávanej na exekútorskom úrade Dr. Krutého pod sp.zn. EX 4455/09 v prospech žalovaného. Túto skutočnosť žalobcovia preukázali právoplatným rozhodnutím OS Pezinok v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/20/2017 v právnej žalobe o určenie predmetu dedičstva. Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné danú nehnuteľnosť z exekúcie vylúčiť a v tejto časti exekúciu zastaviť. Nakoľko žalobcovia v celom rozsahu uniesli dôkazné bremeno aj bremeno tvrdenia, a nakoľko žalobcovia predniesli riadnu argumentáciu pre neuplatnenej § 257 CSP navrhujeme, aby súd žalobe žalobcov vyhovel v celom rozsahu a úspešným žalobcom priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. Právny zástupca žalovaného záverom uviedol, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, z neho najmä: žaloba č.l.1, list vlastníctva č.6939 čl. 5, postúpenie podania č.l. 7, projektov pozemkových úprav č.l. 8, 9, výpis pozemkovej knihy č.l.10, 11, katastrálne územie LV č. XXXX č.l. 12-13, geom. plán 14-15, výkaz č.l. 15 p. v. - 16, geometrický plán č.l. 17, výkaz č.l. 18, žaloba o určenie predmetu dedičstva č.l. 19, uznesenie

č.l. 23, úmrtný list č.l. 25, osvedčenie o dedičstve č.l. 26, úmrtný list č.l. 29, uznesenie č.l. 30, uznesenie č.l. 49, rozsudok 6C/20/2017 - 451 č.l. 66, doložka právoplatnosti č.l. 72, uznesenie č.l. 77, žiadosť č.l.89, podanie č.l. 92 a nasl., zápisnica z pojednávania č.l. 97, podanie č.l. 99, vyjadrenie žalobcom 108 a nasl., subst. plnomocenstvo č.l. 112-113 .

8. Podľa ustanovenia § 243h ods. 1) zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Vzhľadom na uvedené súd posudzoval žalobu podľa Exekučného poriadku v znení účinnom pred 01.04.2017, a teda podľa ustanovenia § 55 ods. 1) cit. zákona.

9. Podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov, právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde žalobou na vylúčenie veci z exekúcie podľa Civilného sporového poriadku.

10. Excindačná žaloba (žaloba o vylúčenie veci z exekúcie) predstavuje žalobu procesnú (nejde o žalobu hmotného práva), ktorá je inštitútom slúžiacim na zabezpečenie neprípustnosti exekúcie a jej zastavenie. Predstavuje procesný spôsob nápravy práv tretej osoby (t.j. osoby rozdielnej od oprávneného a povinného), do ktorých sa zasiahlo a ktorá sa môže brániť proti neprípustnému nútenému výkonu rozhodnutia. Dotknutá osoba sa môže obrátiť na súd s excindačnou žalobou, ak sa vec stala už predmetom exekúcie. Z koncepcie Exekučného poriadku (z § 55 ods. 1) možno vyvodiť, že exekúciou možno postihnúť len majetok povinného. V prípade, ak exekúcia postihne majetok niekoho iného, ten sa môže brániť žalobou o vylúčenie tohto majetku z exekúcie. Spor o vylúčenie vecí z exekúcie začne vtedy, ak sú splnené predpoklady uvedené v § 55 ods. 1 Exekučného poriadku účinného v čase začatie konania, to znamená, že exekútor zahrnul do súpisu vec, ktorá vlastnícky patrí inej osobe, než povinnému. Žalovaným v tomto spore je oprávnený. Na vylučovaciu žalobu je aktívne procesne legitimovaná iba tretia osoba a pasívna legitimácia prislúcha oprávnenému. Exekútor je povinný počkať s vykonávaním exekúcie predajom veci až do právoplatného rozhodnutia súdu o vylúčení vecí z exekúcie. Rozsudkom súdu, ktorým sa takejto žalobe vyhovel, je exekútor viazaný. Ak dôjde k zamietnutiu žaloby o vylúčenie veci z exekúcie alebo k zastaveniu konania z procesných dôvodov, exekútor pokračuje vo výkone exekúcie. Právom na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, je predovšetkým vlastnícke právo. Súdny exekútor môže spísať hnutelnú vec v domnení, že vlastníkom tejto veci je povinný, pričom vlastníctvo môže patriť inej osobe. Rovnako môže zápis v katastri nehnuteľností svedčiť v prospech povinného, hoci tento vlastníkom nie je. Dotknutá osoba, vlastník veci má potom obranu formou žaloby o vylúčenie veci z exekúcie podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku účinného v čase začatia konania. Dôvodom na vylúčenie veci z exekúcie je aj záložné právo tretej osoby. Vec môže byť predmetom exekúcie iba za predpokladu, že oprávnený je záložným veriteľom, alebo ak záložný veriteľ s exekúciou vo veci súhlasí. Záložný veriteľ sa môže brániť žalobou na vylúčenie vecí z exekúcie, pokiaľ uvedená podmienka nie je splnená.

11. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhajú vylúčenia nehnuteľností z exekúcie je dôvodná. Súd považoval za nesporné, že nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. území W. X., Obec W. X., Okres Pezinok a to parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako parcelné číslo XXXX/XX - orná pôda o výmere XXXX m² zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Pezinok, katastrálny odbor patrí do dedičstva po Y. O., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol otcom žalobcov v 1. až v 2 a starým otcom žalobcov v 3. a v 4. rade. Žalobcovia sú zákonnými dedičmi po Y. O., a teda podľa ustálenej súdnej praxe sú osobami aktívne legitimovanými k podaniu žaloby na určenie predmetu dedičstva, ako aj excindačnej žaloby. Z výpisu listu vlastníctva č. 6939 súd zistil, že súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD., Exekútorský úrad v Bratislave bol vydaný Exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva pod sp. zn. EX 4455/09 zo dňa 01.06.2018 v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. IČO: 35724803 voči povinnej A. T.Á. nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX, ktorá je na liste vlastníctva č. XXXX uvedená ako vlastníčka nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/36. Povinná z exekúcie nenadobudla svoj spoluvlastnícky podiel k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam oprávnene, keďže poručiiteľka, od ktorej tieto spoluvlastnícke podiely zdedila, nebola vlastníčkou predmetných nehnuteľností. V konaní bolo preukázané, že vlastníckymi predmetných nehnuteľností sú žalobcovia - ako zákonní dedičia po Y. O., ktorí preukázali, že majú právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, a to vlastnícke právo k veci postihnutej exekúciou.

12. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené všetky predpoklady na to, aby boli nehnuteľnosti, ktoré nie sú vo vlastníctve povinnej A. T., vylúčené z exekúcie, teda že exekúcia postihuje právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol o vylúčení veci z exekúcie tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkov, ktorému to priamo priznáva zákon náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel, alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Každá strana znáša trovy konania spojené s jeho účasťou v spore, kým nie je spor ukončený. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany ktoré viedli spor konajú na „vlastné nebezpečenstvo“ a nesú zodpovednosť za výsledok sporu. Od povinnosti platiť trovy konania treba odlíšiť povinnosť hradiť trovy konania založené na zásade úspechu vo veci. Podstata povinnosti hradiť trovy konania totiž spočíva v tom, že súd zaviaz jednu stranu konanie nahradiť druhú stranu konania trovy konania celkom alebo sčasti, ktoré táto strana už zaplatila. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za plnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP. Účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmeniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočností, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celý rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrad trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, avšak súd dôjde k záveru, že tieto dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj okolnostiach na strane strán sporu. Uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, preto sa musí vykonať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 SP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania nesmie odporovať dobrým mravom. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj okolnostiach na strane niektorej strany sporu. V prvom rade pri uplatnení aplikácie § 257 je treba prihliadnuť najmä na okolnosti, či strana, ktorej sa priznáva náhrada trov konania, uviedla skutočnosti pri prvom úkone, ktorý jej patril, do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj strán sporu v konaní. Ďalšou skupinou prípadov, ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, ak povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže hradiť len s veľkými ťažkosťami. V takých prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové a zárobové pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane konania alebo o nepriznaní čiastočnom a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia US SR z 8. decembra 2011, sp.zn. II.US 563/2011 - 14, a prispôbené novej právnej úprave). Je teda potrebné skúmať pomery nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (s poukazom na uznesenie NS SR z 28. januára 2010 sp.zn. 2M Cdo 17/2009). Ustanovenie § 257 CSP je teda zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje určitú formu výnimky

zo všeobecne platnej zásady zodpovednosti za výsledok i zo zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam. Predpokladom jeho použitia je teda existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strany sporu a existencia výnimočnosti daného prípadu.

19. Súd rozhodol v danej veci o náhrade trov konania žalobcov v zmysle § 255 od. 1 Civilného sporového poriadku, s tým, že súd nezistil v danej veci dôvody hodné osobitného zreteľa a pre použitie ustanovenia § 257 a rozhodnúť tak, ako navrhol žalovaný, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania neprizná. Súd súhlasí s vyjadrením právnej zástupkyňi žalobcov, že žalobcovia jedine podanou žalobou o vylúčenie veci z exekúcie sa mohli domôcť svojho nároku. Žalobcovia už v predmetnej žalobe poukázali na prebiehajúce konanie na OS Pezinok o určenie, že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa žalobcovia domáhali, patrí do dedičstva po Y. O.. Na Okresný súd Pezinok bolo konanie právoplatne ukončené, takže minimálne od ukončenia tohto konania mal žalovaný vedomosť o tom, že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia z exekúcie sa žalobcovia domáhajú nie sú vo vlastníctve povinnej A. T.. Súd má ďalej za to, že žalobcovia nijakým spôsobom nemohli ďalej ovplyvniť exekučné konanie a toto mohol teda ovplyvniť len samotný oprávnený v tomto prípade žalovaný. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia sú fyzické osoby, na rozdiel od žalovaného, ktorý je právnickou osobou a teda v prípade priznania náhrady trov konania žalobcom nebude nijakým spôsobom výrazne postihnutá majetková sféra žalovaného, práve naopak nepriznaním náhrady trov konania žalobcom, by sa jednalo podľa názoru súdu o neprimeranú tvrdosť.

20. Nakoľko súd tak nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa potrebné pre aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, rozhodol súd o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.